

det gjøres fornødent. Det, som for Mindretallet er det Aggraverende ved denne Behandling, det er, at den skal have faaet Indfyldelse paa Affattelsen af det foreløbige Budget. Jeg skal nu hverken betrækte eller benægte dette, men iøvrigt ser jeg ikke, at der kan være Noget at indvende derimod, hvis det er Tilfældet. At Regeringen, da Folkethinget ikke vilde behandle Finantslovsforslaget og derved forhindrede, at Forslaget paa sædvanlig Maade kom ind i Landstthinget, saa at dette kunde faae Velighed til at udtale sig om det, forelagde Finantslovsforslaget for Landstthinget for at høre dets Udtalelse, forekommer mig at være ganske naturligt. Det er ganske naturligt, at Regeringen, naar den skulde udvirke en foreløbig Finantslov, og ikke kunde faae at vide, hvorledes Folkethinget stillede sig til Forslaget, vilde vide, hvorledes Landstthingets Stilling dertil var for muligvis at tage Hensyn dertil ved Indholdet af den foreløbige Finantslov. Det, at der ved de foreløbige Finantslove tages Hensyn til Landstthingets Opfattelse, er jo iøvrigt ikke Noget, der er ukendt, og det turde heller ikke være saa mærkeligt, at andre Statsfaktorer tage Hensyn til Landstthingets Opfattelse af Finantsloven. Jeg kan henvisse til den foreløbige Finantslov af 12te April 1877, som udtryffeligt paalægger Regeringen, at den ved at afholde Udgifterne i Finantsaaret 1877—78 skal tage Hensyn til de Afstemninger, som have fundet Sted i Landstthinget. At det skulde være uberettiget at tage Hensyn til Landstthingets Opfattelse, blot fordi Folkethinget ikke har udtalt sig om Finantslovsforslaget, kan jeg ikke se, at der er Grund til at opstille. Naar Mindretallet dolerer over, at den foreløbige Finantslov skal være paavirket af den Forhandling og de Afstemninger, der have fundet Sted i Landstthinget, synes det som om Mindretallet gaar ud fra, at de foreløbige Finantslove skulde have et vist Tilhnit, en vis Karakter, staa i et vist Forhold til Forhandlingerne i det ene eller i det andet Thing. Det er der slet ikke nogen som helst Nødvendighed for. Det er ganske naturligt, at man, naar man, som Forholdet er blevet her, kommer til flere Aar efter hinanden at give foreløbige Finantslove, da benytter samme Form det ene Aar efter det andet, men det er Intet til Hindrer for at gaa andre Veie. Overhovedet kan der ikke siges at være noget bestemt Indhold som foreløbige Finantslove skulde have. Det er Noget, som maa være Regeringens Sag, under sit Ansvar at udvirke en foreløbig Finantslov af et vist Indhold, naar man

ikke kan faae en ordinær Finantslov, og det maa være Regeringens Sag, hvorledes den mener, at Lovens Indhold bør være, og hvorvidt der skal tages Hensyn til de Udtalelser, der ere komne fra Thingenes Side. Overhovedet forekommer det mig ret mærkeligt, at Mindretallet lægger Bægt paa det Punkt. Naar man først staaer paa det Standpunkt, at foreløbige Finantslove overhovedet ere grundlovstridige, saa synes de ikke at kunne blive mere eller mindre grundlovstridige, enten de have det eller det Indhold. Jeg antager, at det nærmest er videnskabelige Spørgsmaal, som Mindretallet her har villet fremdrage. Jeg har ment at burde berøre disse forskjellige Synspunkter, men jeg tror iøvrigt ikke at behøve at komme videre ind paa, hvad der foreligger fra Mindretallets Side, men skal anbefale det høie Thing i Sigthed med, hvad det gjorde i Fjor under en tilsvarende Situation, at slutte sig til Udvalgets Flertal.

J. Pedersen: Da saavel Udvalgets Flertal i Betænkningen har indskrænket sig til ganske faa Bemærkninger, og den ærede Ordfører nu ogsaa har undladt at komme nærmere ind paa hele det store Strids-spørgsmaal, som jo ligger for, har jeg deraf forment at kunne slutte, at Landstthingets Flertal ønsker at komme saa nemt og stilfærdigt over denne Forhandling som muligt, et Ønske som jeg fra mit Standpunkt meget vel kan forstaa, og som jeg ogsaa skal komme imøde, forsaavidt som jeg skal indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger. Jeg er nemlig ganske enig med den ærede Ordfører i, at det vilde ingen Rette være til, om man hvert Aar vilde gjenoptage det store politiske Spørgsmaal, hver Gang Statsrevisionens Betænkning kom til at foreligge her i Thinget, idet det, der da vilde være at sige, for en stor Del vilde være Udtalelser, som ere lidt gjen-tagne, og som ere Thinget i det Hele saa overordentlig vel bekendte. Der er navnlig saa meget mindre Grund til at gjøre det i Aar, som Mindretallets Ordfører i Fjor gav en meget udførlig Fremstilling af Mindretallets Opfattelse i denne Sag, og ved at anføre en Række Citater fra tidligere Tider godtgjorde, at Mindretallets Opfattelse af foreløbige Finantsloves Berettigelse er den gamle, og at den, der nu er den raadende her i Thinget, staaer i Modsætning til denne gamle Opfattelse, saaledes som den gjorde sig gjældende under Behandlingen af Grundlovsforslaget i sin Tid, forsaavidt man kan slutte af Udtalelser af den daværende Finantsminister og Grundlovsudvalgets Ordfører, og saaledes som den samme Opfattelse